काव्यान्यशेषाणि च यान्यभीष्टा-न्यतीव तेषाममरार्चितानां। तेषान्त साम्बिथमिहास्त पुष्प-गन्धानभोज्येषु मया क्रतेषु ॥ ३४॥ दिने दिने ये प्रतिगृह्वतेऽची मासान्तपूज्या भुवि येऽष्टकास्। ये वत्सरान्तेऽभ्यदये च पूज्याः प्रयान्तु ते में पितरोऽच तृप्तिं ॥ ३५ ॥ पूज्या दिजानां कुमुदेन्द्भासो ये चियाणाच्य नवार्कवर्णाः। तथा विशां ये कणकावदाता नीलीनिभाः ग्रूद्रजनस्य ये च । ३६॥ तेऽस्मिन् समस्ता मम पुष्पगन्ध-धूपास्तरोयादिनिवेदनेन। तथासिहोमेन च यान्तु हितं सदा पिष्टभ्यः प्रयातोऽस्मि तभ्यः॥ ३७॥ ये देवपूर्वान्यतिस्ति होने-रश्रमि कथानि गुभाष्ट्रतानि। तृप्ताञ्च ये भृतिस्त्रो भवन्ति त्रपन्तु तेऽस्मिन् प्रणतोऽस्मि तेभ्यः ॥ ३८ ॥ रक्षांसि भूतान्यसुरांस्तथोग्रान्-निर्नाभयन्तस्वभिवं प्रजानां।